

Список використаних джерел

1. Липовська Н. А. Особливості управління стресами в професійній діяльності державних службовців. URL: <http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2010-01/10lnadds.pdf>. (дата звернення 20.06.20).

2. Шупта І.М., Стеблівський В. О. Психологічне здоров'я державного службовця як морально-етична складова професійної діяльності. Публічне управління та адміністрування. Державна служба. Випуск 13, 2019. С. 99-104.

*Житченко І. І., здобувач вищої освіти СВО Бакалавр,
ОПП Місцеве самоврядування,
спеціальність 281 Публічне управління та адміністрування
Науковий керівник: к. е. н., доцент Сердюк О. І.*

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЖІНОЧИХ КОЛЕКТИВІВ

Колектив – це окрема ланка суспільства, що виконує взаємозв'язані задачі, а не просте впорядкування працівників. Вчені і практики управління зрозуміли, що організація є також і соціальною системою, де взаємодіють як окремі особи так і офіційні та неофіційні групи [1]. Також від психологічного настрою в колективі, і від кожного співробітника залежить і результативність праці, і бажання працювати в цій команді та інше.

Продуктивність управління людьми також залежить від того, яким колективом ви керуєте – чоловічим, жіночим або змішаним. У будь-якому колективі часто виникають проблеми, під час рішення яких

необхідно зважати на гендерну специфіку. Якщо переважають представники однієї статі, то управління набуває цілої низки особливостей. Натхнення працювати у жінок має певну різноманітність, але це через особливість кожної жінки [1].

Жінки більш спокійні, прагнуть досягти стабільності. Слабка стать більше звертає увагу на збереження наявного порядку, ніж на суттєві революційні зміни, авантюри. Недарма в списку людей, які радикально змінили перебіг подій історії, жіночих імен значно менше. Ось чому діяльність пані менеджера спрямована на послідовні, поступові перетворення.

Точність, ґрунтовність, ретельність, любов до дрібниць, ці риси більшою мірою властиві саме жінкам. Справа в тому, що жінки більш прискіпливі до робочого процесу, деталей чужого гардеробу, звертають увагу на всі дрібниці, й навіть на вираз обличчя потенційного покупця.

Жінки більш витривалі, але до певної межі. Вони менше схильні до відкритих бунтів. Вважають, що відкрита агресія з боку жінки не спостерігається саме в змішаних колективах – спрацьовує стриманість на соціальному рівні (бажання гарно виглядати перед чоловіками) [1]. Але якщо йдеться про суто жіночий колектив, то суспільні заборони можуть послаблені.

В керівництві людьми жінка більше уваги віддає стосункам в колективі, її турбує середовище міжособистісних взаємин. Жінка також чуттєво сприймає психологічну атмосферу в колективі. В складних ситуаціях вона будує особистий план виходу з кризи на високих мотиваціях персоналу. Виконуючи функцію контролю за роботою співробітників, жінка не прагне суворих введень, а, в першу чергу, прагне забезпечити потрібні обставини для підлеглих з метою

мінімізації стягнень.

Також важливим аспектом є те, що жінка цінує стабільність свого становища [2]. Будь-які зміни спочатку можуть сприйматися жіночим колективом негативно. Звичка до встановленого порядку речей обертається тим, що навіть якщо умови праці не цілком прийнятні, із цим миряться заради наявних переваг.

У жінки значно вище щоденна потреба в інтенсивному емоційному спілкуванні. Ось чому багато з них ходять на роботу не стільки працювати, як спілкуватись. От до цього, окрім суто ділових відносин, і потрібно бути готовим, працюючи в жіночому колективі [1]. Якщо в чоловічому колективі не визнається дружба, то в жіночому – особистість мовчазна пробуджуватиме непорозуміння, більшість співробітників будуть старатися налагодити з вами дружні стосунки. Тому ліпше заздалегідь готуватися на деякі обмеження чисельності друзів.

Жіночий колектив зазвичай тримається на особистих відносинах. Ідеальний для жінки колектив той, який побудований за принципом родини, оскільки жінки схильні проектувати сімейні відносини на робочі (у чоловіків нерідко відбувається зворотне) й очікувати від колег підтримки, розуміння, емоційної теплоти.

Отже, жінки частіше, ніж чоловіки, проявляють чутливість до психологічного клімату в колективі і прагнення працювати у психологічно комфортній для себе атмосфері. Приходячи на нове місце, вони зазвичай намагаються спочатку встановити емоційні зв'язки з колегами і тільки після цього повністю включаються в роботу. Задоволеність стосунками з колегами та керівництвом стає одним з основних факторів, що визначають задоволеність жінок своїм робочим

місцем. Іноді цей фактор переважає всі інші: рівень зарплати, перспективи зростання і тощо.

Список використаних джерел:

1. Чабан К. А., Мацей О. О. Психологічні та професійні особливості роботи в жіночому колективі. *Наукова бібліотека Хмельницького національного університету*. URL: http://lib.khnu.km.ua/about_library/naukova_robota/2010/cha_psy.html (дата звернення: 20.06.2020).
2. Скалій Ю. І., Літинська В. А. Специфіка управління жіночими колективами. *Глобальні та національні проблеми економіки*. Випуск 14. 2016. С. 545-549.

Каширивська А. П., ЗВО СВО Магістр,

ОПП Зв'язки з громадськістю

Спеціальність 281 Публічне управління та адміністрування

Науковий керівник: к. е. н., доцент Мирна О. В.

АКТУАЛЬНІСТЬ СПОРТИВНОЇ МЕДИЦИНИ В УКРАЇНІ

За останні роки в Україні значно збільшилися темпи розвитку фізичної культури і спорту, безперервне підвищення спортивних досягнень, а головне, розуміння, що на сучасному етапі, в епоху глобальної гіподинамії, значно зросла роль рухової активності в зміцненні здоров'я, профілактиці та лікування хвороб.

Проте, сучасний спорт характеризується різким зростанням обсягів та інтенсивності тренувальних навантажень, високою психоемоційною напруженістю, все це висуває до організму спортсмена дуже високі вимоги, тому збільшується потенційний